

Coronacrisis: theosofische literatuur over epidemieën en pandemieën

Welk inzicht kan de theosofische literatuur ons bieden over een pandemie zoals de huidige coronacrisis? Om te helpen bij het vinden van antwoorden op vragen, hebben we hieronder een aantal fragmenten uit theosofische literatuur van H.P. Blavatsky en G. de Purucker verzameld over gerelateerde onderwerpen.

Ook zijn een aantal wetenschappelijke artikelen aangehaald die de theosofische inzichten aan de huidige stand van kennis verbinden. De fragmenten zijn overwegend in het Engels. Waar het mogelijk was, hebben we een Nederlandse vertaling opgenomen.

We hopen dat deze fragmenten helpen bij het opbouwen van inzicht in de wetten der natuur en hoe je met deze situatie het best om kunt gaan als mens en als mensheid.

Om deze citaten goed te kunnen plaatsen, is het van belang om ze in het licht van de drie grondstellingen van de theosofie te zien.

In het kort kun je deze als volgt omschrijven:

1. Grenzenloosheid.
Dit houdt in dat alles in essentie dezelfde grenzenloze oorsprong en vermogens heeft. Alles leeft. En alles is met elkaar verbonden en beïnvloedt elkaar.
2. Cyclischeit.
Alles komt en gaat, doorloopt periodes van activiteit en rust.
3. Fundamentele gelijkheid. Zo boven, zo beneden.
Al het leven is fundamenteel gelijk en doorloopt op basis van vrije wil zijn evolutie als deel van een groter geheel (leven binnen leven), volgens karmische en cyclische wet.

Lees ze hier in hun volledigheid: <https://blavatskyhouse.org/nl/over-ons/wat-is-theosofie/>.

De eerste vijf fragmenten laten in lijn met de drie grondstellingen zien hoe alles met elkaar verbonden is en hoe cyclisch kosmische invloeden op ons inwerken met soms epidemieën als gevolg. Het beschrijft dat dit altijd karmisch is en niet losstaat van onze eigen mentaliteit.

De huidige wetenschap laat de relatie tussen de zonnevlekkencyclus en epidemieën en pandemieën zien. We hebben links opgenomen naar twee van deze artikelen.

De fragmenten uit H.P. Blavatsky's artikel *The Last Song of the Swan* en de *Encyclopedic Theosophical Glossary* beschrijven de relatie tussen ozon en griep. Ook hier is door de huidige wetenschap studie naar gedaan, waarnaar we hebben gelinkt.

In de op twee na laatste fragmenten beschrijven W.Q. Judge en G. de Purucker de rol van ziektekiemen zoals microben bij ziekte vanuit theosofisch perspectief (over virussen was ten tijde van hun schrijven wetenschappelijk nog niet veel bekend).

Het laatste fragment uit *Gulden Regels der Esoterische Wijsbegeerte* van G. de Purucker beschrijft wat ziekten in het algemeen zijn en hoe we er het best mee kunnen omgaan.

<i>H.P. Blavatsky - Stars and Numbers</i>	3
<i>Collected Writings</i> Vol 3 p192-201 [<i>The Theosophist</i> , Vol. II, No. 9, June, 1881, pp. 199-201]	3
<i>G. de Purucker - Studies in Occult Philosophy</i>	4
p10-12 Esoteric Hints on Cycles	4
<i>G. de Purucker - The Esoteric Tradition</i>	5
Chapter XXXIV, p1021 voetnoot 439	5
<i>H.P. Blavatsky</i>	6
<i>Collected Writings</i> Vol.IX p. 103	6
<i>H.P. Blavatsky</i>	6
<i>Collected Writings</i> Vol.XII p. 403	6
<i>Huidige wetenschappelijke artikelen</i>	6
Over de relatie tussen de zonnevlekkencyclus en epidemieën en pandemieën, zoals aangehaald door Blavatsky en De Purucker	6
<i>H.P. Blavatsky - The Last Song of the Swan</i>	6
<i>Collected Writings</i> Vol.12 pp.104-16 [<i>Lucifer</i> , Vol. V, No. 30, February, 1890, pp. 445 453].....	6
<i>G. de Purucker (Editor in Chief) - Encyclopedic Theosophical Glossary</i>	9
Epidemics [from Greek <i>epi</i> upon + <i>demos</i> the people].....	9
<i>Huidige wetenschappelijke artikelen</i>	9
Over de relatie tussen ozon en griep, zoals aangehaald door Blavatsky en De Purucker.....	9
<i>William Q. Judge - Theosophy and Epidemics</i>	10
Echoes of the Orient III, p195-7.....	10
<i>G. de Purucker - Esoteric Teachings VIII</i>	11
p63: THE CAUSE AND CURE OF DISEASE.....	11
<i>G. de Purucker – Gulden Regels der Esoterische Wijsbegeerte</i>	12
Over ziekten, p45-65	12

H.P. Blavatsky - *Stars and Numbers*

Collected Writings Vol 3 p192-201 [*The Theosophist*, Vol. II, No. 9, June, 1881, pp. 199-201]

Ancient civilization saw nothing absurd in the claims of astrology, no more than many an educated and thoroughly scientific man sees in it today. Judicial astrology, by which the fate and acts of men and nations might be foreknown, appeared, nor does it even now appear, any more unphilosophical or unscientific than does natural astrology or astronomy—by which the events of so-called brute and inanimate nature (changes of weather, etc.) might be predicted. For it was not even prophetic insight that was claimed by the votaries of that abstruse and really grand science, but simply a great proficiency in that method of procedure which allows the astrologer to foresee certain events in the life of a man by the position of the planets at the time of his birth.

Once the probability, or even the simple possibility, of an occult influence exercised by the stars upon the destiny of man admitted—and why should the fact appear more improbable in the case of stars and man than in that of the [193] sunspots and potatoes?—and astrology becomes no less an exact science than astronomy. The earth, Prof. Balfour Stewart, F.R.S., tells us—“is very seriously affected by what takes place in the sun” . . . a connection is strongly suspected “between epidemics and the appearance of the sun’s surface.”*

---

* “One of the best known vegetable epidemics is that of the potato disease. The years 1846, 1860, and 1872 were bad years for the potato disease. Now, those years are not very far from the years of maximum sunspots . . . [there is a] curious connection between these diseases affecting plants and the state of the sun. . . . The disease that took place about three centuries since, of a periodical and very violent character, called the ‘sweating sickness’ . . . took place about the end of the fifteenth and the beginning of the sixteenth century. It took place in the following years: 1485, 1506, 1517, 1528, and 1551, about a period of eleven years intervening between the outbreaks. Now, this is exactly the sunspot period . . .” (*The Sun and the Earth*. Lecture by Prof. Balfour Stewart).

And if, as that man of science tells us, “a connection of some mysterious kinds between the sun and the earth *is more than suspected*” . . . and the problem is a most important one “to solve,” how much more important the solution of that other mystery—the undoubted affinity between man and the stars—an affinity believed in for countless ages and by the most learned among men! Surely the destiny of man deserves as much consideration as that of a turnip or a potato. . . . And if a disease of the latter may be *scientifically* foretold whenever that vegetable crops out during a “sunspot period,” why should not a life of disease, or health, of natural or violent death be as *scientifically* prognosticated by the position and appearance of the constellation with which man is as directly connected and which bears the same relation to him as the sun bears to the earth?

In its day, astrology was greatly honoured, for when in able hands it was often shown to be as precise and trustworthy in its predictions as astronomical predictions are in our own age. Omens were studied by all imperial Rome, as much, if not more than they are now in India. Tiberius practiced the science; and the Saracens in Spain held star divination in the greatest reverence, astrology passing into [194] Western Europe through these, our first civilizers. Alphonso, the wise king of Castile and Leon, made himself famous in the thirteenth century by his “Astrological Tables” (called Alphonsine),* and his code of *Las Siete Partidas*; and the great astronomer Kepler in the seventeenth, the discoverer of the three great laws of planetary motions (known as Kepler’s laws), believed in and proclaimed astrology a *true science*. Kepler, the Emperor Rudolph’s mathematician, he to whom Newton is indebted for all his subsequent discoveries, is the author of *The Principles of Astrology*,† in which he proves the power of certain harmonious configurations of suitable planets *to control human impulses*. In his official capacity of Imperial astronomer, he is *historically* known to have predicted to Wallenstein, from the position of the stars, the issue of the war in which that unfortunate general was then engaged. No less than himself, his friend, protector and instructor, the great astronomer Tycho Brahe, believed in, and expanded the astrological system. He was forced, moreover, to admit the influence of the

constellations on terrestrial life and actions quite against his will or wish, and merely because of the constant verification of *facts*.

---

* [Strictly speaking, they are astronomical tables produced at Toledo, Spain, in 1252 by fifty astronomers under the patronage of Alphonso X (1252-84), known as El Sabio, "the Learned." Vide the Bio-Bibliographical Index, s.v. ALPHONSO.—Compiler.]

† [Reference is most likely to Kepler's *De Fundamentis Astrologiae*. In the Charles Frisch edition of his Opera Omnia, published in 1858 by Heyden and Zimmer at Frankfurt a. M., it may be found in Vol. I, pp. 417-438.—Compiler.]

G. de Purucker - *Studies in Occult Philosophy*

p10-12 Esoteric Hints on Cycles

OTHER INTERESTING FACTORS

Now a further interesting thing about this 72: a human being is a child of the Universe, and being its child, its laws are his. Its life is his. Its pulsations are his. The rhythmic periods in Nature must therefore work through man. One of the greatest rhythmic pulsations in man is the pulse-beat. Do you know what the average pulse-beat for a human being is? 72. 72 beats of the human pulse every minute, or if you like, it is 60 pulse-beats plus the increment of beginning plus the increment of lapsing into the next pulse-beat. 60 plus 12; $5 \times 12 + 12$. You see how these numbers recur? 72 is twice 36. Well, now you remember 360 there, and 36 is 6×6 . You notice how the numbers thus keep coming, whatever you do. 6 goes 12 times into 72 human pulse-beats in a minute. 6×12 is 72.

Here is a very interesting factor. In enumerating the years of the different planets I intentionally did not speak of the Moon, for your minds are so enwrapped with the astronomical teachings of the West in which the Moon is not considered a true planet, that I did not want to confuse you. Yet so thoroughly does Nature work throughout, after the same laws, the same rhythms, the same principles, the same pulsing, that do you realize that what the astronomers call the minor Saros, that is the eclipse-cycles, the cycle of years in which the eclipses begin again and repeat themselves nearly as they were before, is 18 years and some 10 or 11 days? We can here drop the days. 18 years: 6×3 , 12 plus 6, _ of 36. I want to call your attention to these key-figures, which keep coming to the fore. Furthermore, this is not all. Do you know how many is the average number of eclipses in this minor Saros of 18 years -- Solar eclipses and the eclipses of the moon? The average number is 72.

Here is a very interesting fact. The sun-spots, according to modern astronomy, come, or the maximum is reached, every 11 years, and a fraction, 11 and $\frac{1}{3}$ or something like that. But here again we must allow for librations; and taking everything together, all factors included, and the way the Solar System has all its bodies enmeshed together like the cogs of wheels, yet each having a little independent movement of its own, which in time changes the pattern -- a very interesting fact is that the sunspots coincide with the perihelion of Jupiter. Now explain that if you like. In other words, Jupiter like all the other planets makes its annual tour or orbit of revolution around the sun, completing it in 12 of our years. But in doing so at one point of its orbit it is closer to the sun, closer than it is at any other point of its orbit. That is what they call perihelion, close to the sun. When the perihelion of Jupiter takes place, the sun-spots reach their maximum, roughly every 12 years, between 11 and 12 years. And it is a remarkable thing -- I would wager almost anything upon it -- that if we could collect the statistical data we would find that outbreaks of disease and other afflictions of mankind will coincide with these 12-year periods, sun-spot maxima or minima. I saw a calculation of that kind some time ago in which it was shown that epidemics of spinal meningitis broke out at every sun-spot maximum. In other words when the planet Jupiter was closest to the sun, every 12 years or so.

Do you know in modern Western astrology it has been customary to speak of the planet Jupiter as the great benefic, and the planet Saturn as the great malefic. But I think that this is pretty near to being nonsense. I will give you one instance showing how this idea is a distortion of facts. I read some time ago a very interesting statistical discovery made by a French writer who showed that whenever the planet Jupiter was in its nodes as the astronomer phrases it, crimes of violence increased enormously. Whenever the planet Saturn was in its nodes, crimes of violence were noticeably few. Now that is easily explained. Jupiter excites, urges people to do and to move. Saturn calms, brings balance and steadiness, the truth being that every planet has its good side and its bad, every planet can be a benefic or a malefic, according to its action. This is true astrology, and all that we have been talking about is true archaic astrology or Theosophical astrology.

G. de Purucker - *The Esoteric Tradition*

Chapter XXXIV, p1021 voetnoot 439

439. It is from the Astral Light that flow forth what are experienced on Earth as effects of the astral causes producing such terrestrial phenomena as outbreaks of either epidemic or pandemic disturbances; whether these be diseases, or affections in human psychology. Thus such matters as storms, wars, local or widespread outbreaks of disease, blights on crops, etc., etc., all have their causal origins in the cyclicly recurring movements of the Astral Light; yet this must not be misunderstood to mean that it is in the Astral Light alone that these originating causes arise. The more accurate statement of the facts is that all such terrestrial phenomena as above instanced, and most and perhaps all others which might be stated, while originating in the Astral Light from mediate causes therein arising, have their primary -- or ultimate -- causes in cosmic spheres; that is to say, that the Sun and Moon and the so-called Seven Sacred Planets are the original and potent fields wherein the primal causes arise, and these latter affect and work through the mediate or effectual causes aroused in the regions of the Astral Light.

This branch of knowledge is a very mysterious one, and belongs to the 'starry science' which was studied to perfection in the ancient Mystery-Schools under the guidance and direction of Initiate-Teachers; and this 'starry science' was the real and genuine astrology of which its modern representative is but a feeble and distorted echo.

The statement made in this footnote to the effect that the two 'luminaries' and the seven sacred planets are the causative agents in the production of effects on Earth, while perfectly true, must not be misunderstood to mean that human beings are but hapless and irresponsible victims of cosmic fatality, for this is emphatically not the teaching. The Human Family or Host, considered either collectively or distributively as individuals, itself arouses these efficient causes, and in a manner which is largely impossible of descriptive elaboration here. Suffice it to say, therefore, to employ the old astrological phrasing, *stellae agunt non cogunt* -- i.e., the stars impel but do not compel; the meaning of which is, otherwise stated, that any human being, because possessing the divine inherent Principle or faculty of free will in whatever manner or degree, can at any moment direct his own life to right or to left or forwards or backwards, and can, in proportion to the development in him of his spiritual intellect, rise superior to the cosmic karmic urges or impulses brought about by the influences of the celestial bodies. The Divine Spirit in man's breast is incomparably superior even to any cosmic force that can bring about results on Earth; and while a human being can at no time escape his karma or the karmic consequences of his former thoughts and deeds, he can at every instant of his life modify for the better and change to the good all new situations in which he may be placed. Thus it is that little by little, by so following the inner Light, he can build up a store of karmic consequences which when they reach him in future ages will be like incoming angels of light and mercy.

H.P. Blavatsky

Collected Writings Vol.IX p. 103

In this age there are great triumphs of science, but they are nearly all directed to effects and do not take away the causes of the evils. Great strides have been made in the arts and in cure of diseases, but in the future, as the flower of our civilization unfolds, new diseases will arise and more strange disorders will be known, springing from causes that lie deep in the minds of men and which can only be eradicated by spiritual living.

H.P. Blavatsky

Collected Writings Vol.XII p. 403

Says Paracelsus: "Faith must confirm the imagination, for faith establishes the will. . . . Determined will is the beginning of all magical operations. . . . [...] Half, if not two-thirds of our ailments and diseases are the fruit of our imagination and fears. Destroy the latter and give another bent to the former, and nature will do the rest.

Huidige wetenschappelijke artikelen

Over de relatie tussen de zonnevlekkencyclus en epidemieën en pandemieën, zoals aangehaald door Blavatsky en De Purucker

Wickramasinghe NC, Steele E, Wainwright M, Tokoro G, Fernando M, et al. (2017) Sunspot Cycle Minima and Pandemics: The Case for Vigilance? *Astrobiol Outreach* 5: 159. doi:10.4172/2332-2519.1000159

Zie: <https://doi.org/10.4172/2332-2519.1000159>

En een recente voorspelling voor een virusepidemie in de eerste maanden van 2020:

Wickramasinghe, Nalin & Qu, Jiangwen. (2020). Space weather and pandemic warnings?. *Current science*. 117. 1554.

https://www.researchgate.net/publication/339774863_Space_weather_and_pandemic_warnings

H.P. Blavatsky - *The Last Song of the Swan*

Collected Writings Vol.12 pp.104-16 [Lucifer, Vol. V, No. 30, February, 1890, pp. 445 453]

(...) The influenza has shown of late a weird and mysterious predilection for Royalty. One by one it has levelled its members through death to an absolute equality with their grooms and kitchen-maids. Sic transit gloria mundi! Its first victim was the Empress Dowager of Germany; then the ex-Empress of Brazil, the Duke d'Aosta, Prince William of Hessen-Philippsthal, the Duke of Monpensier, the Prince of Swarsburg Rudolstadt, and the wife of the Duke of Cambridge; besides a number of Generals, Ambassadors, Statesmen and their mothers-in-law. Where, when, at what victim shalt thou stop thy scythe, O "innocent" and "harmless" Influenza?

Each of these royal and semi-royal Swans has sung his last song, and gone "to that bourne" whence every "traveller returns,"—the aphoristical verse to the contrary, notwithstanding. Yea, they will now solve the great mystery for themselves, and Theosophy and its teaching will get more adherents and believers among royalty in "heaven," than it does among the said caste on earth.

À propos of Influenza—miscalled the "Russian," but which seems to be rather the scapegoat while it lasts, for the sins of omission and commission of the medical faculty and its fashionable physicians—what is it? Medical authorities have now and then ventured a few words sounding very learned, but telling us very little about its true nature. They seem to have picked up now and then a clue of pathological thread pointing rather vaguely, if at all, to its being due to bacteriological causes; but they are as far off a solution of the mystery as ever. The practical lessons resulting from so many and

varied cases have been many, but the deductions therefrom do not seem to have been numerous or satisfactory.

What is in reality that unknown monster, which seems to travel with the rapidity of some sensational news started with the object of dishonouring a fellow creature: which is almost ubiquitous; and which shows such strange discrimination in the selection of its victims? Why does it attack the rich and the powerful far more in proportion than it does the poor and the insignificant? Is it indeed only “an agile microbe” as Dr Symes Thomson would make us think? And is it quite true that the influential Bacillus (no pun meant) has just been apprehended at Vienna by Drs. Jolles and Weichselbaum—or is it but a snare and a delusion like so many other things? Who knoweth? Still the face of our unwelcome guest — the so-called “Russian Influenza” is veiled to this day, though its body is heavy to many, especially to the old and the weak, and almost invariably fatal to invalids. A great medical authority on epidemics, Dr. Zedekauer, has just asserted that that disease has ever been the precursor of cholera—at St. Petersburg, at any rate. This is, to say the least, a very strange statement. That which is now called “influenza” was known before as the grippe, and the latter was known in Europe as an epidemic, centuries before the cholera made its first appearance in so-called civilized lands. The biography and history of Influenza, alias “grippe,” may prove interesting to some readers. This is what we gather from authoritative sources.

The earliest visit of it, as recorded by medical science, was to Malta in 1510. In 1577 the young Influenza grew into a terrible epidemic, which travelled from Asia to Europe to disappear in America. In 1580 a new epidemic of grippe visited Europe, Asia and America, killing the old people, the weak, and the invalids. At Madrid the mortality was enormous; and in Rome alone 9,000 persons died of it. In 1590 the influenza appeared in Germany, thence passed in 1593 into France and Italy. In 1658-1663 it visited Italy only; in 1669, Holland; in 1675, Germany and England; and in 1691, Germany and Hungary. In 1729 all Europe suffered most terribly from the “innocent” visitor. In London alone 908 men died from it the first week; upwards of 60,000 persons suffering from it, and 30 percent dying from catarrh or influenza at Vienna. In 1732 and 1733, a new epidemic of the grippe appeared in Europe, Asia and America. It was almost as universal in the years 1737 and 1743, when London lost by death from it, during one week, over 1,000 men. In 1762, it raged in the British army in Germany. In 1775 an almost countless number of cattle and domestic animals were killed by it. In 1782, 40,000 persons were taken ill on one day, at St. Petersburg. In 1830, the influenza made a successful journey round the world—the only time—as the first pioneer of cholera. It returned again from 1833 to 1837. In the year 1847 it killed more men in London than the cholera itself had done. It assumed an epidemic character once more in France, in 1858.

We learn from the St. Petersburg *Novoye Vremya* that Dr. Hirsh shows from 1510 to 1850 over 300 great epidemics of grippe or influenza, both general and local, severe and weak. According to the above given data, therefore, the influenza having been this year very weak at St. Petersburg, can hardly be called “Russian.” That which is known of its characteristics shows it, on the contrary, as of a most impartially cosmopolitan nature. The extraordinary rapidity with which it acts, secured for it in Vienna the name of Blitz Catarrh. It has nothing in common with the ordinary grippe, so easily caught in cold and damp weather; and it seems to produce no special disease that could be localized, but only to act most fatally on the nervous system and especially on the lungs. Most of the deaths from influenza occur in consequence of lung-paralysis.

All this is very significant. A disease which is epidemic, yet not contagious; which acts everywhere, in clean as in unclean places, in sanitary as well as in unsanitary localities, hence needing very evidently no centres of contagion to start from; an epidemic which spreads at once like an air current, embracing whole countries and parts of the world; striking at the same time the mariner in the midst of the ocean, and the royal scion in his palace; the starving wretch of the world’s Whitechapels, sunk in and soaked through with filth, and the aristocrat in his high mountain sanitarium (like Davos in Engadine*), where no lack of sanitary arrangements can be taken to task for it—such a disease can bear no comparison with epidemics of the ordinary common type, e.g., such as the cholera. Nor can it be regarded as caused by parasites or microscopical microbes of one or the other kind. To prove

the fallacy of this idea in her case, the dear old influenza attacked most savagely Pasteur, the “microbe-killer” himself, and his host of assistants. Does it not seem therefore, as if the causes that produced influenza were rather cosmical than bacterial; and that they ought to be searched for rather in those abnormal changes in our atmosphere that have well-nigh thrown into confusion and shuffled seasons all over the globe for the last few years— than in anything else?

---

* “Colonel the Hon. George Napier will be prevented from attending the funeral of his father, Lord Napier of Magdala, by a severe attack of influenza at Davos, Switzerland.” The Morning Post of January 21, 1890.

It is not asserted for the first time now that all such mysterious epidemics as the present influenza are due to an abnormal exuberance of ozone in the air. Several physicians and chemists of note have so far agreed with the occultists, as to admit that the tasteless, colourless and inodorous gas known as oxygen —“the life-supporter” of all that lives and breathes—does get at times into family difficulties with its colleagues and brothers, when it tries to get over their heads in volume and weight, and becomes heavier than is its wont. In short—oxygen becomes ozone.

That would account probably for the preliminary symptoms of influenza. Descending and spreading on earth with an extraordinary rapidity, oxygen would of course produce a still greater combustion; hence the terrible heat in the patient’s body, and the paralysis of rather weak lungs. What says Science with respect to ozone: “It is the exuberance of the latter under the powerful stimulus of electricity in the air, that produces on nervous people that unaccountable feeling of fear and depression which they so often experience before a storm.” Again: “the quantity of ozone in the atmosphere varies with the meteorological condition under laws so far unknown to science.” A certain amount of ozone is necessary, they wisely say, for breathing purposes, and the circulation of the blood. On the other hand, “too much of ozone irritates the respiratory organs, and an excess of more than 1% of it in the air kills him who breathes it.” This is proceeding on rather occult lines. “The real ozone is the Elixir of Life,” says The Secret Doctrine, Vol. I, p. 144, 2nd footnote. Let the reader compare the above with what he will find stated in the same work about oxygen viewed from the hermetic and occult standpoint (Vide Vol. II, pp. 113 and 114) and he may comprehend the better what some Theosophists think of the present influenza.

It thus follows that the mystically inclined correspondent who wrote in *Novoye Vremya* (No. 4931, Nov. 19th, old style, 1889) giving sound advise on the subject of the influenza, then just appeared—knew what he was talking about. Summarizing the idea, he stated as follows:—

. . . . . It becomes thus evident that the real cause of this simultaneous spread of the epidemic over all the Empire under the most varied meteorological conditions and climatic changes—are to be sought elsewhere than in the unsatisfactory hygienical and sanitary conditions . . . . The search for the causes which generated the disease and caused it to spread is not incumbent upon the physicians alone, but would be the right duty of meteorologists, astronomers, physicians, and naturalists in general, separated officially and substantially from medical men.

This raised a professional storm. The modest suggestion was tabooed and derided; and once more an Asiatic country—China, this time—was sacrificed as a scapegoat to the sin of FOHAT and his too active progeny. When royalty and the rulers of this sublunary sphere have been sufficiently decimated by influenza and other kindred and unknown evils, perhaps the turn of the Didymi of Science may come.

This will be only a just punishment for their despising the “occult” sciences, and sacrificing truth to personal prejudices.

G. de Purucker (Editor in Chief) - *Encyclopedic Theosophical Glossary*

Epidemics [from Greek *epi* upon + *demos* the people]

The causes usually assigned to epidemic diseases are: individual susceptibility; earth conditions of heat, moisture, soil, water, hygiene, and sanitation; and mass movements of people, as in wars, pilgrimages, etc. While all these factors provide physical and psychological conditions favorable for the spread of certain epidemic diseases and emotional disorders, there remain potent invisible causes to be reckoned with.

Blavatsky discusses unusual and serious effects of certain causes which in some cases are cosmic rather than bacterial (BCW 13: 109). She explains that all such mysterious epidemics as influenza are due to an exuberance of ozone in the air, where an excess of oxygen has become ozone under the powerful stimulus of electricity.

The pranic life-atoms of the human body make an electrical field which, permeating our astral-vital-physical constitution, puts us in contact with the natural flow of ethereal currents of electric and magnetic force. These forces emanate from great cosmic entities who are the intelligent agencies for the karmic action of the so-called laws of nature. They function in the noumenal realm of causes which are due to appear on earth as phenomena of all kinds. These entities, leaving aside solar forces, are the regents of the seven sacred planets, who help to build the body and oversee the destiny of both humanity and the earth. They act automatically and impersonally in harmony with the combined causes and effects of ethereal and terrestrial conditions.

The sun, moon, planets, earth, and human brain are all magnets in contact with a common network of "live" wires of consciousness. The atoms in the solar system not only probably change their combining equivalents on every planet, but they undergo a certain change in their rapid passage through our atmosphere: concerning "the *Spirit*, the *noumenon* of that which becomes in its grossest form oxygen and hydrogen and nitrogen on Earth. . . . Before these *gases* and fluids become what they are in *our* atmosphere, they are interstellar Ether; still earlier and on a *deeper* plane — something else, and so on *in infinitum*" (SD 1:626). These fluids and gases, then, have been stepped down, plane after plane, bringing to us the karmic influences of the hierarchies of entities which compose the solar organism. They are the tangible carriers of the cosmic electrical fire of divine, spiritual, mental, psychic, astral, and material forces which infill the universe. Here, in brief, are the astrological causative influences in typical epidemics, which are variously operating in other karmic diseases and mental and emotional disorders such as popular uprisings, fanatical movements, and waves of crime and vice. Happily, the same impersonal agents of the karmic law, under the influences of far higher spiritual agents, are equally active and helpful during human cycles of ethical and spiritual aspiration and progress.

Huidige wetenschappelijke artikelen

Over de relatie tussen ozon en griep, zoals aangehaald door Blavatsky en De Purucker

Ozongas is beschermend in de stratosfeer tegen straling, maar kan schadelijk zijn in de troposfeer waarin wij ons bevinden. Ozon in de troposfeer kan bovendien ontstaan door uitlaatgassen als stikstofdioxide (NO₂).

Washam C (2009) Double Trouble: Flu Intensifies Effects of Ozone. *Environ Health Perspect.* 117(2): A74. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2649249/>

Kesic MJ, Meyer M, Bauer R, Jaspers I (2012) Exposure to Ozone Modulates Human Airway Protease/Antiprotease Balance Contributing to Increased Influenza A Infection. *PLoS ONE* 7(4): e35108. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0035108>

William Q. Judge - *Theosophy and Epidemics*

Echoes of the Orient III, p195-7

Tells of the Microbe Theory

[A Newspaper account of a talk by Mr. Judge printed in the Brooklyn Eagle of 1892.]

At the meeting of the Aryan Theosophical Society in New York yesterday William Q. Judge, the president, spoke on the subject of epidemics. He said:

The United States is now face to face with a disease which threatens to become epidemic if not prevented from entering the land. Cholera has been here once before to devastate and may get in again. Existing in perpetuity in India it travels over the globe by way of Mohammedan pilgrimages to Mecca, from thence to Russia and then through Europe here. It now skulks in our bay and is perhaps about to be brought into our country through other points. This is a physical epidemic, very important for the time but not so important in the eyes of the theosophist as other epidemics which can develop in the mental and moral organization of man.

Cholera, or yellow fever, or grippe, are peculiar diseases which terrify by their sudden action, but which are really physical and preventable, often curable. Grippe and cholera seem often to flash up suddenly at places very different from their first appearance, leading some to suppose there is a mystery which is not physical in it all. But when we consider that some snake bites in the East act throughout the whole body in a few seconds, and others produce death on the instant, we see that the mystery lies in the ignorance about the disease. Late experiments with cobra and other snake poison have shown that the poison destroys the cells of the blood with inconceivable rapidity, the corpuscles appearing to send the infection along on the instant. In a similar manner, bacteriologists have proved how the microbes of different kinds increase by the million with amazing speed. No theosophist should deny that science is right in saying that microbes produce disease and also prevent it. For it is an old theosophical, and once secret, doctrine that the microbes-then called lives-are divided into two classes, one called builders and the other, destroyers. These, it was held, warred with each other, and whichever side won, the result was disease and death, or health and life. This, too, the old theosophists held, was the cause of man's term of life. For if the builders won all the time up to maturity they again divided themselves into two classes and, beginning to devour each other, at last brought about the death of the body at about 70 years of age.

The theosophists also assert that this microbe theory obtains in the mental and moral spheres, and that epidemics of a moral character may break out among men, causing sudden changes of character in persons who before that were very discreet. The French revolution, in which rivers of blood ran, was brought to its awful pitch by the sudden increase of mental microbes, which produce moral disease sweeping over vast numbers of men. Lynchings and riots such as that of New Orleans, he [Mr. Judge] said, were of the same origin and were nothing more than the sudden development of these criminal microbes in the natures of men, who at other times were perfectly respectable. In the French revolution many excellent persons were carried away by the epidemic and led into the doing or countenancing of dreadful deeds. He referred also to the witch burning in Salem a century ago and declared that the otherwise eminent and respectable citizens who took active part in them were the victims of a mental and moral epidemic that drew them into actions of a criminal sort.

Turning to the present day, Mr. Judge pointed out that in the United States a microbe was developing in the mental and moral spheres which would sooner or later develop so quickly as to infect large masses of men. The recent strike riots and crimes on both sides evidence this, and if our thoughts, our mental feelings, were not speedily changed a vast revolution would be the result. Irrespective of the rights of either side in these struggles, the reason for them was to be found in the selfish character of our civilization, which ignores the idea of universal brotherhood. Great numbers of respectable men are incensed at each other and sides are being taken. The theosophist should stand aloof or he may be a victim to the epidemic on one side or the other. Even some well known members of the clergy have begun to assert that the country's legislation is in the interest of capital

as against labor, and newspapers criticize them. The microbe is spreading. When it has made a few more advances it will gain a force overwhelming, and spreading then in vast numbers we will see suddenly springing up a revolution into which all will be drawn-one side the aggressors, the other, defenders.

And the discoveries of "mental suggestion" and "hypnotism" will not be forgotten in this disturbance. By suggestion an artificial reproduction of these moral and mental microbes will be brought about and thus natural capacity added to. One side will have its army of suggested persons to do its bidding, and so will the other.

The remedy proposed by Mr. Judge was a vigorous spreading of the doctrines of Reincarnation and Karma, together with the actual practice of good deeds by those who have time and money. The laborers should go to the rich and preach these as compellers of kind acts. The rich should hasten to show to the poor by immediate and universal benevolences that they are acting as nature intended, that is, as nature's trustees of their wealth and time. In that way and none other can the day of revolution be averted. Legislation is idle, arguments on rights and legalities vain. The poor, almost to a man, believe that the rich oppress them. The middling-well-off are between the two other classes. Theosophy does not seek to abolish rights nor to alter social claims. It declares, however, that each man must serve his neighbor, and that selfish indulgence by the wealthy to the neglect of the poor is a source of destruction. A great charity organization should be formed by every well-to-do woman devoting herself to the poor, and every well-to-do man giving her the means to do so, and all cutting out at once their rounds of balls, parties, teas and frivolities. Otherwise the direful result of an epidemic in the moral sphere cannot be averted.

G. de Purucker - *Esoteric Teachings VIII*

p63: THE CAUSE AND CURE OF DISEASE

Before leaving this phase of the subject, brief mention should be made of the 'germtheory of disease' which is so widely accepted in modern medicine as explaining the causes of most, if not all, diseases; which theory is at the basis of the use of vaccines and serums in the treatment of such diseases as smallpox, typhoid, diphtheria, scarlet fever, etc. So widespread is the acceptance of this theory that, at least in one school of so-called regular medicine, 'official' medicine it might be called, inoculation is made compulsory as a preventive of one or another or of all such diseases. Instead of teaching right living, clean living, unselfish living, fear is engendered, followed either by voluntary or, as is often the case, compulsory submission to inoculation.

Nevertheless, there is partial truth in the 'germtheory,' but not in the sense that germs or bacteria are the primary causes of disease. This is not so; the teaching of the Esoteric Science is that germs are *secondary* invaders, scavengers. It is true, however, that the so-called companions of disease are what modern science calls germs, microbes, bacteria. what not. These likewise, although the resultants or companions of a diseased condition of the body, can cause disease in another being into whom they may be transplanted, whether by coming through the air, or in the food, or by contacting dirt, or what not. But no such microbe or bacterium or germ can live in a system which is immune, in other words can multiply in a system which is without the psychic originating seed of the same disease. When the seed is already in the body then the germ or bacterium will multiply and the disease begins. It is impossible for any human being to contract any disease unless the seed of that disease be already lying latent in him.

However, as very few human beings are sufficiently enlightened to know whether they have the seeds of this or some other disease within, ordinary prudence should of course be exercised. This means, of course, that care should be taken not to do foolish things in exposing oneself unnecessarily to infection. Some diseases work out of the system gently as time passes, without causing death; but disease may become virulent and possibly kill. Therefore common prudence demands care. On the other hand, needless fear is one of the worst possible things to carry around with you. It opens the doors to psychic infection, which weakens the system in its turn.

G. de Purucker – *Gulden Regels der Esoterische Wijsbegeerte*

Over ziekten, p45-65

Ziekten, de tweede der smarten die de mensheid kwellen, zijn zuiveringsprocessen, en voor de mensen op onze tegenwoordige onvolmaakte trap van evolutie zijn ze in vele, vele gevallen een van de hemel gezonden zegen. Ze genezen ons van egoïsme. Ze leren ons geduld. Ze hebben tot gevolg, dat het denken zich bezighoudt met de schoonheid van een goed leven. Ze maken ons vriendelijk en medelijdend.

Beschouw de mens eens op zijn tegenwoordige onvolmaakte trap van evolutie; hartstochtelijk, met onbeheerste emoties, met heftige verlangens naar sensatie, altijd meer sensatie. Overweeg eens een ogenblik, dat de hedendaagse mens, zoals hij nu is, een lichaam had dat niet ziek kon worden, doch wel verzwakt en gedood kon worden door onmatigheid. Ziet u niet in, dat de dingen zoals ze zijn een zeer goede zijde hebben? Ziekten zijn waarschuwingen voor ons, om onze slechte gedachten te hervormen en te leven in overeenstemming met de wetten der Natuur.

Bedenk, dat het niet een buiten ons staande en tirannieke Natuur is die ziekte over ons brengt; ziekte is altijd het resultaat of het gevolg van onze eigen verkeerde daden; mentaal en fysiek verkeerde daden, zowel in dit als in enig vorig leven. Ziekten en de daarmee gepaard gaande smart en pijn zijn onze beste waarschuwende vrienden: ze verzachten ons hart, ze verruimen onze geest, ze verschaffen ons de mogelijkheid om onze wil te oefenen en een arbeidsterrein voor onze morele instincten. Ook brengen ze ons medelijden bij en mededogen voor anderen.

Het is waar, dat ieder onzer zelf verantwoordelijk is voor ziekten en ongelukken: dat wij alle ongelukken in het leven zelf hebben veroorzaakt. Wij hebben ze verdiend, omdat wij er de scheppers van zijn. Ze komen over ons, wij ondervinden ze zelf en wij ervaren slechts de reactie, de gevolgen van de zaden van gedachte en handeling die wij in het verleden hebben gezaaid – een wonderbare leer, Karman!

Toch zijn 'goed' en 'kwaad' betrekkelijk. Wij noemen de dingen 'goed', wanneer ze ons aangenaam zijn, en wanneer ze ons niet aanstaan zeggen wij dat ze 'kwaad' zijn. En toch hebben de dingen die u eens onaangenaam waren, in sommige gevallen een schitterende uitwerking voor u gehad; ze brachten u voorspoed en geluk, op zijn minst veerkracht in uw karakter, hetgeen meer waard is dan alle aardse schatten: ze gaven u inzicht, ontsloten de krachten van uw hart, stelden u in staat te denken, kortom, ze maakten een mens van u.

Er gebeurt niets met ons dat wij niet zelf in het leven geroepen hebben. Wij zaaiden de zaden. Nu zijn de zaden in ons opgegroeid en we zeggen: "Ik begrijp niet, hoe zoiets mij kon overkomen!" Maar het is gebeurd, en wanneer u het op de juiste wijze aanvaardt en onder ogen ziet, er zuiver op reageert en het beschouwt als iets dat u zelf gekozen zoude hebben, wordt u een medewerker met het lot, u wordt gelukkig en groeit. Kracht wordt uw deel. Wijsheid groeit op in uw hart.

Laat me dit toelichten met het voorbeeld van een buitengewoon goed en edel mens. Laten we aannemen, om het geval scherp te tekenen, dat hij plotseling wordt overvallen door een verschrikkelijke en afschuwwekkende ziekte. Voor zover hij weet is er niets in zijn tegenwoordig leven dat de oorzaak kan zijn. Hij wordt plotseling en op onverklaarbare wijze neergeslagen, zodat hij zichzelf een tijdlang haat en zijn ziel zich in doodstrijd wendt tot de goden, die niet horen, en hij zegt: "Wat heb ik gedaan, dat dit veroorzaakte?" Zullen wij zeggen dat hij een slecht mens was? Neen, hij is een goed mens; maar dit is een geval waarin zaden uit het verleden, gedachtezaden, zaden van emotie, van zwakheid, tot dusver in vroegere levens nog niet tot ontwikkeling kwamen, nog geen vruchten voortbrachten, doch dat doen ze nu. Ze komen thans te voorschijn. Misschien moesten ze reeds in vroegere levens tot ontwikkeling komen en was de mens laf, drong hij ze op de een of andere wijze door zijn gedachten terug en stelde hij de strijd tot een later tijdstip uit.

Daarom is de les hieruit deze: wanneer ongeluk u treft, wanneer smart uw hart verscheurt en wanneer het schijnt dat de gehele wereld zich tegen u keert, wees dan een Man. Treed dit alles tegemoet en reken er mee af; opdat in de toekomst, wanneer uw karakter sterker en meer veredeld is, geen achtergebleven, onuitgewerkt zaad van het karmisch lot kan opschieten om u een veel groter ongeluk te brengen dan het nu zou kunnen doen.

Er zijn grote en edele mensen geweest, leerlingen op het pad, en gevorderden op het pad, die zulke gebeurtenissen zijn overkomen. Oude achtergebleven karmische zaden, die teruggedrongen werden met de bedoeling dat ze zouden verdwijnen, komen thans te voorschijn en richten schijnbaar een edel leven te gronde.

Daarom, wanneer smart en lijden u treffen, wanneer droefheid in uw leven verschijnt, neem ze ter harte; want ze maken u wakker! Genoegens wiegen u in slaap; de zogenaamde vreugden doen u inslapen. Smart en lijden en de veranderingen die u niet aanstaan – het zijn juist deze drie dingen die u wakker maken. O, vat de waarheid hiervan! Ze zal u kracht schenken; ze zal u vrede schenken; ze zal u in staat stellen de levensproblemen met een verlichte geest tegemoet te treden; ze zal u steun en vertroosting schenken.

Bedenk, dat het slechts het eindige is dat lijdt: het is ook het eindige dat liefheeft. Het eindige doet dit, omdat het leert. Het leert en groeit, hoe klein of hoe groot het ook moge zijn: insect en god, supergod en atoom van de aarde; zij leren alle en gaan daarom door de stadia van geluk en zaligheid en van lijden en smart.

Al wat is, is voor het onderscheidend oog en het begrijpend hart een gelegenheid om te leren, hetgeen betekent te groeien; en wanneer u er zich van bewust wordt dat smart en lijden twee van de middelen zijn waardoor we groeien, daalt vrede in uw hart en komt uw geest tot rust.

Wat maakt de majestueuze eik tot wat hij is? Zijn het het zachte koeltje en de zacht ruisende regen? Indien dat waar was zou de eik zwak zijn en zich als een wilg voor de rukwind buigen. Neen, de stormen hebben vrij spel met de eik en hij biedt er krachtig weerstand aan; strijdend tegen storm en geweld neemt hij toe in kracht.

Menselijke wezens leren veel sneller dan de zogenaamde gevoelloze plant. Er is niets dat zo vlug en gemakkelijk leert als het menselijk hart. Deins daarom niet terug voor smart en lijden, want het zijn betere leraren dan geluk en zelfvoldane tevredenheid. Dit laatste staat vrijwel gelijk met geestelijke zelfmoord – zo voldaan te zijn met uzelf en wat u bent, dat u slaapt. Maar in de Natuur zal het niet altijd zo gaan; ten slotte komt er een karmische impuls, een karmische prikkel en lijdt u een weinig; doch daardoor ontwaakt u en begint u te groeien. Zegen de karmische prikkel; wees er niet bevreesd voor. Richt de blik op het wezenlijk goddelijke in u. Bedenk dat alles wat gebeurt voorbijgaand is, dat u van alles kunt leren en dat u daardoor groeit – groter wordt, en van grootheid overgaat tot een ruimer gebied van grootheid.

Alles is een strijd van het Zelf tegen het zelf: niet zozeer een elkaar bestrijden, doch meer een voortdurende weerstand tegen allerlei, en dat is in zeker opzicht een geestelijke oefening. Deze oefening maakt ons sterk, maakt ons lenig en krachtig, gereed om nog grotere beproevingen en moeilijkheden onder ogen te zien. De grootste vriend die we hebben, de edelste reiniger van alle, is smart of lijden, want hart en denkvermogen moeten gezuiverd worden door lijden evenals goud beproefd wordt in het vuur.

Gewoonlijk zijn wij mensen er niet op gesteld. In dit opzicht zijn wij precies kleine kinderen; maar desondanks is het een feit en wij leren spoedig, wanneer wij er op bedacht zijn dat de ware mens de beproevingen en moeilijkheden van het leven blijmoedig onder ogen ziet en ze overwint.

De volgende schone regel kan u helpen: wat u ook gebeurt, treed het moedig tegemoet. Beschouw het als iets dat u zelf hebt opgeroepen – en oogst de vrede daarvan. Het zal voorbijgaan, het zal zichzelf uitwerken. Het is een goede praktische regel van de morele wet: klaag niet, keer uw gelaat naar het Mystieke Oosten van de toekomst, vat moed en bedenk dat u een afstammeling bent van en verwant bent aan de onsterfelijke goden, die het Universum leiden en besturen.

Er zijn inderdaad momenten in het leven waarin het Hoger Zelf ons op wegen van beproeving leidt, opdat wij zullen groeien door er met succes weerstand aan te bieden. Maar het Hoger Zelf staat steeds aan onze zijde, waarschuwt ons voortdurend in de vorm van wenken en ingevingen om moedig te zijn, het leven stoutmoedig onder ogen te zien, waarheidlievend, zuiver, sterk, eerlijk en oprecht te zijn, en vele andere soortgelijke dingen; en het zijn juist deze eigenschappen in de menselijke natuur, die, wanneer ze voortdurend worden gevolgd, ons tegen ziekte beschermen. De enige ziekte die de geest-ziel van de mens kent is zwakheid, falen, ontmoediging. Lichamelijke

ziekten en andere zaken die met het fysieke leven verband houden, zijn vaak verborgen zegeningen; het Hoger Zelf leert ons hoe wij deze dingen op de juiste wijze onder ogen moeten zien en hoe wij er het best als overwinnaars uit te voorschijn kunnen treden.

Het is de innerlijke vreugde, die ons tot de overwinning voert, het gevoel, dat wij niets bereiken kunnen vóór wij het *willen*; en dit zou niet mogelijk zijn, wanneer liefde en harmonie niet het Hart van het Universum waren, want het Hart der Dingen is hemelse vrede en liefde en schoonheid. Denk daarom aan deze waarheden, wanneer smart en lijden u overvallen. Sta op! Wees een man! Trotseer de storm; en voor u het weet zult u de blauwe hemel weer zien en succes en voorspoed hebben, omdat u als een man gehandeld hebt. U hebt de beproeving doorstaan en dat heeft u sterker gemaakt.

Alle lichamelijke ongesteldheden vinden hun oorsprong in een verkeerde kijk op het leven, in een verkeerde richting die de individuele wil heeft genomen. Daarom vinden alle ziekten hun oorzaak - niet zoals ze zich voordoen wanneer ze eenmaal in het stoffelijke lichaam aanwezig zijn, doch zoals ze in oorsprong bestaan - in het denken in dit of enig ander leven. Zwakheid van wil, het zich overgeven aan gedachtezaden die slechte gewoonten verwekken en een blijvende indruk op het denken achterlaten, verzwakken het karakter. Een kwade of valse gedachte openbaart zich in een lichaam en vernielt dit ten slotte door slechte gewoonten. Kritiek, pessimisme en de gewoonte om te klagen en te vitten zijn in waarheid denkziekten.

Iedere Wijze en Ziener heeft hetzelfde onderwezen: Zuiver de Tempel van de heilige Geest, verdrijf de demonen van de lagere natuur. Wat zijn deze demonen? Onze eigen gedachten.

Disharmonische gedachten vergiftigen niet slechts de lucht, maar ze vergiftigen ook uw bloed en uw lichaam; en ziekte is het gevolg. Wat zijn disharmonische gedachten? Het zijn zelfzuchtige gedachten, kwade gedachten, verachtelijke gedachten, valse gedachten; en ze ontstaan in een hart dat het aan liefde ontbreekt. Volmaakte liefde in het menselijk hart leidt tot de vorming van een sterk lichaam, fysiek zuiver, omdat uw innerlijk in fysiologisch en moreel opzicht zuiver is, harmonieus in zijn verrichtingen, want in dat geval zijn het denken, de ziel, de geest, - de ware mens - harmonieus in hun verrichtingen. Het lichaam weerkaatst slechts wat u zelf bent.

U bepaalt nu in hoge mate wat u over tien jaar zult zijn. U kunt een ziekte overwonnen hebben waaronder u thans gebukt gaat. U kunt dan een ziekte hebben die u nu niet hebt. In beide gevallen bent u zelf verantwoordelijk. Een onbaatzuchtige ziel, die werkt door een onbaatzuchtig gemoed - een hart vol zelfvergetelheid - is de beste waarborg tegen ziekte. Niets brengt zo spoedig ziekten bij een menselijk wezen teweeg als zelfzucht met zijn begeleidende verleidingen en het bezwijken voor deze verleidingen. Wees geheel onzelfzuchtig, en de rijkdom der wereld is de uwe: overvloed aan gezondheid, rijkdom aan visie, stoffelijke rijkdom, rijkdom aan macht, de weelde der liefde, rijkdom aan vermogens, rijkdom in alles

Worstel niet en verspil uw kracht niet, wanneer de gedachten als onhandelbare paarden door de geest jagen. Vorm uzelf een beeld van de dingen die tegengesteld zijn aan hetgeen u haat. Vorm een beeld van de dingen die u werkelijk innerlijk liefhebt, die u werkelijk met uw hart liefhebt, en waarvan u weet dat ze u helpen. Verbeeldingskracht is het geheim: vorm dus innerlijke beelden. Indien u zichzelf armzalig vindt en u zich schaamt voor uw gedachten, worstel er dan niet mee. bestrijd ze niet, vergeet ze. Het zijn slechts schimmen die uit uw eigen verleden oprijzen. Doch wend uw blik naar het Oosten en zie naar de rijzende zon. Stelt u zich de glorieuze vergezichten voor ogen. Sla de bergtoppen van uw natuur gade, waar de roosvingerige Aurora van de innerlijke morgenschemering u het web van haar schitterende magie voor ogen spreidt.

Ziedaar het geheim der overwinning. Dit is de beste weg, de gemakkelijkste weg, en u kunt hem volgen, omdat u de schepper van uw eigen lot bent door uw verbeeldingskracht en wilskracht. Door dit te doen wordt het scheppend vermogen in u tot werkzaamheid gebracht. Dit is een zo eenvoudige regel en toch is het de boodschap van de Wijzen der eeuwen.

Vergeet de kwade gedachten en verschaf ze geen kunstmatig leven door ze u voor ogen te stellen om ze dan te bestrijden. Verspil uw krachten niet met het bestrijden van windmolens, de spoken en schimmen van uw verbeelding. Het zijn slechts de droombeelden van uw eigen verbeelding en ze bezitten geen werkelijkheid buiten u. toch kunnen deze spoken en schimmen u soms overmannen en

een tijdelijke werkelijkheid worden, omdat u ze de omlijsting en de kracht der gedachte hebt gegeven. U incarneert deze dingen in gedachten en gedachten zullen uw lichamen beheersen. Stel u het tegenovergestelde voor. Vorm in uw denkvermogen beelden van schoonheid en kracht. Wanneer u door deze gedachten vervolgd wordt, stel u dan taferelen van schoonheid voor ogen. Het is veel boeiender. Het is een heerlijke tijdpassering en het werkt altijd. Stel u dingen van een hoog en edel karakter voor en maak ze tot krachtige beelden. Stel uzelf succes in verheven dingen voor. Vorm u beelden van schoonheid, van innerlijke pracht.

Hoge en edele gedachten kunnen het denkvermogen verheffen. Zelfs tijdens de arbeid kan men zijn afkomst van de goden in de ruimte beseffen en de inspiratie van een goddelijke herkomst, om het zo uit te drukken, door de aderen van de ziel doen vloeien. Daardoor kan men werkelijk een mens zijn. Leg uw gedachten het zwijgen op: dat betekent niet, dat u moet ophouden te denken, doch dat u uw gedachten moet controleren, er meester over zijn. Wees geen slaaf van de rondzwervende mentale vagebonden die door uw denkvermogen vloeien; wees een man! Geef het aanzijn aan gedachten en leidt deze kinderen, die de uwe zijn, en haal de teugels aan wanneer ze ondeugend worden. Leg ze het zwijgen op.

Wees een denker, niet zozeer van gedachten als wel van gedachte. Met andere woorden, keer de rusteloze activiteit van uw breinverstand de rug toe en betreed de innerlijke kamers van uw hart, de schuilhoeken van uw bewustzijn, de heilige innerlijke plaats, en aanschouw het Licht. Ontvang het Licht. Leg uw gedachten het zwijgen op en betreed het bewustzijn.

Onderzoek uw eigen mentale processen en zie hoeveel tijd u verspilt met het louter denken van gedachten waarvan de meeste nutteloos zijn, en verzuimt te drinken van die verheven bronnen van kennis en wijsheid en bewustzijn die u in u hebt, de bronnen van inspiratie en genie: te drinken van de levenwekkende bronnen, van die Muzen-bronnen, waaraan alles ontspringt wat het leven waarde geeft.

Er is een maatstaf om te beoordelen of een gedachte die in het denkvermogen oprijst, van het Hoger Zelf komt, of louter voortvloeit uit begeerte of daardoor gekleurd wordt. Hier is deze maatstaf en hij is gemakkelijk. Het Hoger Zelf is onpersoonlijk; het spoort aan tot zelfvergetelheid; het is vriendelijk, liefdevol, medelevend, mededogend; het geeft verheven inspiraties. De lagere natuur is zelfzuchtig, inhalig, op eigen voordeel uit, vaak haatdragend, onverzoenlijk en heftig.

Het Hoger Zelf is een geestelijk wezen en verheft zich, om het zo uit te drukken, boven het slijk van het lager zelf, zoals de zon op de aarde schijnt. Het Hoger Zelf heeft een bijzonder grote invloed op het lager zelf; maar het lager zelf heeft hoegenaamd geen invloed, zelfs niet indirect, op het Hoger Zelf. Het lager zelf heeft evenwel een zeer grote invloed op het menselijk zelf, de tussennatuur. Indien dat wat uw denkvermogen binnendringt of er door uw eigen wilskracht en aspiratie wordt binnengevoerd, van zodanige aard is dat het u aanspoort om uw medemensen goed te doen, u innerlijke vrede en steun geeft, u vriendelijker maakt en u meer om anderen doet denken, komt het van het hogere deel. Deze hogere impuls kan een begeerte zijn; maar het is geen begeerte voor de persoonlijkheid; het is een begeerte van de geest, een begeerte om te groeien, meer te zijn, anderen te helpen, lief te hebben, onrecht te vergeten, te vergeven.

Een vriendelijke gedachte die naar een ander wordt uitgezonden, is een bescherming voor dat andere wezen en het is iets schoons om dit te doen. Het is iets menselijks, iets waarlijk menselijks en iets, waar ieder normaal menselijk wezen van houdt om te doen. Er zijn weinig dingen die zo bevredigend zijn voor hart en denkvermogen, als het gevoel dat wij, althans heden, tegenover anderen in onze gevoelens en gedachten niet onvriendelijk geweest zijn, doch dat wij hulpvaardig, vriendelijk, zorgzaam, onpersoonlijk waren.

Het zaaien van gedachtezaden is niet van verantwoordelijkheid ontbloot. Ieder die gedachtezaden in het denkvermogen van zijn medemensen zaait, wordt daarvoor door de natuurwet strikt aansprakelijk gesteld. De natuur is niet zonder leiding; ze wordt in elk opzicht bestuurd door oorzaak en gevolg – door Karman.

Wat is anderzijds, waar dit zo'n zware verantwoordelijkheid legt op ieder die anderen onderwijst en zaden van gedachte en gevoel in hun denkvermogen plant, de beloning voor een goed gedaan edel werk? De beloning, het loon, is prachtig.

Bewaak uw gedachten goed en pas even goed op wat u zegt. Spreek weinig, maar wanneer u spreekt, doe het dan in het volle bewustzijn van uw verantwoordelijkheid .

Wat is een gedachte? Een gedachte is een ding: het is een levend wezen. Alle onmetelijke en gedifferentieerde verschijnselen van de Natuur zijn, voor zover het de differentiaties betreft, gebaseerd op het ene feit, dat er in het hart van elk dezer wezens een goddelijke gedachte aanwezig is, een zaad van het Goddelijke dat bestemd is door de aeonen heen te groeien tot het inherente leven, de individualiteit. dat de krachten en vermogens in zulk een zaad zich tot een min of meer volmaakte manifestatie zullen ontplooiën. Zo wordt een god-zaad of Monade op zijn beurt een goddelijk wezen, een zelfbewuste god, een kind van het Cosmisch Goddelijke, zijn ouder.

Gedachten zijn dingen, omdat gedachten stoffelijk zijn. Gedachten zijn stoffelijke wezens – niet samengesteld uit de substantie van onze stoffelijke wereld, maar uit etherische stof.

De mens is een brandpunt van scheppende vermogens; hij is een brandpunt van krachten, en voortdurend vloeien talloze stromen, rivieren van leventjes uit hem voort. Deze atomische levens, deze levensatomen verlaten hem door zijn fysieke uitstromingen. Ze verlaten hem eveneens door zijn denkvermogen, en daarin zijn het gedachten die aldus in de gedachte-atmosfeer van de wereld worden geworpen; verder is elke gedachte een wezen, omdat ze, zoals duidelijk is, geen fractie van een seconde kon blijven bestaan, wanneer niet de een of andere individualiteit haar kern vormde en haar wezen samenstelde, die haar als een entiteit in een geïndividualiseerde vorm te zamen hield. Deze emanatie-stromen uit het scheppende centrum, uit het brandpunt van leven dat de mens is, worden op de onzichtbare gebieden gedachten; en op de fysieke, zichtbare gebieden ook zijn fysieke uitvloeisels; maar de onzichtbare: de goede, slechte; neutrale, sterk gekleurde, vrijwel kleurloze, sterk bewogen, koude, hete, reine, liefelijke, infame gedachten - alle soorten van krachten - verlaten het brandpunt van leven dat de mens is; en het zijn deze levensatomen die de mens verlaten, die zich nu zelfstandig beginnen te ontwikkelen, en te zijner tijd worden ze de tussennatuur der dieren wanneer ze aldus evolueren.

Aldus bouwen de uitstromingen van de mens de dierenwereld op; de dieren leven van deze verschillende soorten levensatomen; fysieke, vitale, astrale, mentale en wat al niet. Zoals de mens stromen van levensatomen emaneert stort ook de zon haar levensessentie in de ruimte uit en schenkt leven en kracht en etherische substantie aan alles wat haar krachtgevende stralen aanraken, evenzeer als haar eigen atomen, haar elektronen en al wat tot de fysieke sfeer behoort.

Aldus stort de mens voortdurend zijn vitaliteit uit. Deze levensstromen, die van hem uitgaan, schenken leven, een prikkel tot ontwikkeling en karaktereigenschappen aan de wezens van de rijken beneden het menselijke, omdat deze onder de mens staande rijken de ontwikkelde voortbrengselen zijn van de gedachten en vitale emanaties van het menselijk ras.

De menselijke gedachten van haat en vijandschap, de vaak dierlijke hartstochten van de mens en de verschillende krachten van onedele aard die uit hem voortvloeien, zijn de wortels van de dingen en wezens in de rijken beneden de mens, die door de mens als strijdig met en vijandig aan zijn eigen rijk worden beschouwd; terwijl anderzijds de menselijke vitale en mentale uitstromingen van andere aard: met een aansporend, harmonieus, vriendelijk, vriendschappelijk, symmetrisch karakter: op gelijke wijze werkzaam zijn met het verschaffen van de tussenliggende of psychische beginselen van de niet vergiftige, onschadelijke en fraaie dieren, alsmede van de grote verscheidenheid van schone en nuttige bloemen en planten in het plantenrijk.

Daar de Natuur één groot organisme is, is alles verbonden met al het andere; u kunt daarom niet ademen, niet denken, zonder energieën, krachten in beweging te brengen, die ten slotte de uiterste grenzen van ons Universeel Tehuis zullen bereiken en deze zullen overschrijden tot in de grensgebieden van andere Heelallen.

Daarom zal zelfs een gedachte over een ster die ster te zijner tijd bereiken, vanzelfsprekend met een uiterst gering effect; maar niettemin bevat dit feit een wondervolle waarheid. Het is bovendien een waarheid, die ons tot nadenken stemt.

Ja, onze gedachten beroeren zelfs de sterren. En degenen, wier innerlijke visie meer geopend is en die begrijpen dat de lichtende sterren, over het nachtelijk uitspansel verspreid, slechts het stoffelijk

hulsel zijn van een innerlijke en schitterende vlam van bewustzijn, die zich als de glans van deze cosmische zonnen openbaart - evenals uw bewustzijn zich door u als mens openbaart - zij, die aldus op weg zijn Zieners te worden, hebben gedachten, die de zonnen en sterren bereiken. Ieder is een kind van een zon en dus een atoom van geestelijke energie; en welke vader zou zijn kind niet kennen en zijn zwakke kreet niet beantwoorden?